AÑO IV Nº 7-8 AGOSTO-OCT. 1952

ROMANIA

Buenos Aires Reg. Pr. Int. 374-001 (RUMANIA)

Foaie romaneascá independentá

Desunirea si Incidentzele ei fiscale

SI NOI SI ALTII am insistat, in cursul ultimilor patru ani, asupra neajunsurilor desunirii. Am scos in luminá desavantagiile de ordin "politic" (trei comitete nu fac de trei ori mai multá treabá decát unul, cu atát mai mult cánd nu lucrează convergent, ci torpilant), de ordin moral, de ordin economic (trei comitete nu obtin, dela inaltele párti contractante, de trei ori mai multe ajutoare decát unul singur). Am insistat —nu fárá o masochistá satisfactie de autoflagelanti— asupra spectacolului intristátor al invrájbirii, al demoralizárii, al descompunerii románitatii din exil, reclamánd remedii, propunánd (cu nu prea mare convingere) solutii.

In acelasi spirit ne place sá relevám astázi un aspect necercetat incá al chestiunii: aspectul fiscal. In existenta unei colectivitáti, fiscul are primul rol. Daca judecám bine, vedem cá —in ordinea importantei— precede fortei politienesti, armatei, monarhului san elitei intelectuale, intrucát conditioneaza aceste elemente si —intr'un fel este cauza lor. Fárá fisc — o spune Micul Larousse ilustrat ("Point d'argent, point de Suisse") — nu existá nici armatá, nici instructiune publicá, nici monarh.

O colectivitate este sánátoasá in másura in care posedá finante sánátoase. Fárá finante insá, colectivitatea respectivá poate fi frumoasá, perfectá, pot zice sublimá, numai cá nu existá. Si cu exceptia Statului lui Platon, a Utopiei si a tárii slarafi-si-o poate da. Dece nu si-o poate da spontan? Pentrucá organizarea fiscalitátii ar implica organizarea comunitátii politice si pentrucá in diasporá existá incá respectul autoritátilor constituite chiar cánd sunt constituite slab, schiop sau strámb.

MANA NEAGRA

AGENTIA RIDFER aflá cá o organizatie misterioasá, NUMITA MANA NEAGRA, trimite scrisori de amenintare functionarilor comunisti ce fac exces de zel. Aceste scrisori recomandá destinatarilor sá-si tempereze elanul. In caz contrar "nici Securitatea, nici Militia nu vá vor putea apára impotriva rásbunarii MAINII NEGRE".

Nu este vorba, dupá cum se vede, de o rásbunare tárzie, cu scadenta la ziua eliberárii, ci de o sanctiune imediatá, aplicabilá acum si in ciuda tuturor protectiilor oficiale ale statului politienesc sovietic.

Activitatea acestor "banditi" si "criminali de rásboi", cum îi numeste deopotriva presa comunistá si "cea mai vechie publicatie románeascá in refugiu", este identicá cu aceia a "saboteurilor si diversionistilor" de pe santierele Canalului Dunárea-Marea, "bestiile antonesciene si legionare" infierate de "ROMANIA LIBERA" (de a muri) dela Bucuresti. Cum nu este distincta de agitatia subversivá, constánd in distribuirea de tracturi anticomuniste, lipirea de afise antisovietice si mentinerea mereu trezá a spiritului de rezistentá, relevatá de INTELLIGENCE DIGEST de acum douá luni.

In fine, din acelasi neam de oameni, pe care un gazetar de la Munchen îi gáseste "buni" dar "nepotriviti", se recruteaza grosul efectivelor rezistentei armate din Carpati.

Noi, care huzurim de bine in libertate, ce facem ca sá fim vrednici de jertfa lor? Sunt indicii cá mai degrabá ne pregátim a ne "potrivi" pentru misiuni politice ce tot nu vin, decát a ne risca, precum cei "buni" averea, securitatea si vieata, spre mántuirea Neamului.

MESAJ

In viitorul número al gazetei noastre vom publica textul exceptionalului mesaj adresat celor din Tará de cátre dl General Rádescu, la inceperea campaniei CRUSADE FOR FREEDOM, (Crudiadá pentru Libertate) inauguratá la New York de cátre FREE EUROPE.

lor, tustrele pure creatii ale spiritului, nu aflám nici chiar in fundul Tasmaniei primitive o comunitate, cát de rudimentará care sá nu fie bazatá, in prim ránd, pe o infrastructurá fiscalá.

Ce se intámplá insá cu diaspora noastrá? Are fiscalitate? Ba. Si de ce nu are? Pentrucá nu-i cine sá i-o impuie si pentrucá spontan nu

Deci, pentru a evita constituirea unui al patrulea sau al cincilea grup reprezentativ de rezistentá romaneascá, cetátenii cumsecade, adicá cetátenii de ránd, s'au abtinut páná acuma de a-si da acel embrion de organizare fiscalá fárá de care comunitátile nu existá decát pe hartie. Tare ne temem de altfel cá a noastrá comunitate din exil nu existá decát intre filele imprimate ale celor vreo treizeci de gazete bájenare. Dar'si aceasta-i mai bine decát nimic.

Aceasta —adicá existenta gazetelor noastre de exil— ca si fiintarea cátorva rudimente de vieata nationalá, ca bisericile, scolile, bibliotecile, cáminurile... presupun totusi, in ciuda carentei conducerii (care-i dezunitá) si a timiditatii grosului (care, mai ales in materie financiará, este de o discretiune exemplará), o umbrá, oricát de firavá, de organizare fiscalá.

Intr'adevár, aceastá umbrá existá. Si functionarea ei nu poate fi negatá. Asa cum e —fantomaticá, fantezistá— constituie totusi un frumos exemplu de persistentá a colectivitatii románesti, dupá cum reprezinta, pana acum, SINGURUL FAPT CONCRET SI EFECTIV de rezistentá.

(Urmare pag. 4)

JUSTICIA SOCIAL

Es indudable, que para lograrlo al sindicalismo al servicio del país hay que cumplir una sola circunstancia: asegurarle un desenvolvimiento justo en sus actividades y satisfacer esa justicia social que es lo único que pide el sindicalismo. Mientras otras organizaciones piden toda clase de privilegios, el sindicalismo pide una sola cosa: justicia. äQuién le puede negar el derecho de ser tratado con justicia? Y cuando tiene esa justicia están a favor del Estado y no en contra de él. Yo podría citarles, por ejemplo, no lo que se ha realizado en ninguna parte sino lo que nosotros estamos realizando. Cuando en 1944 llegué a la Secretaría de Trabajo y Previsión, el sindicalismo estaba en nuestro país prohibido y muchos de sus dirigentes —alguno está por aquí— estaban presos en Villa Devoto. Cuando estudiamos el problema y escuchamos a esa gente, nos dimos cuenta que tenían la más grande razón del mundo. Ellos no reclamaban sino lo que les correspondía y en toda esa discusión reclamaban que se los autorizase a asociarse con fines lícitos, porque es un fin lícito el que tiene cada hombre de defender sus intereses profesionales.

(Perón)

"Diluvio" de Dimi Carabulea[1]

Insemnând aparitia unei cárti, nu facem o cronicá literará. Acesta rámâne apanajul specialistilor.

Ne pástrám în sectorul nostru gazetáresc, integránd aparitia unei cárti românesti în spatiul politic sau national al emigratiei. Fiindcá în general, eroii romancierului exilat de astázi, sunt alesi dintre milioanele de rázleti, de fugari si desrádácinati. Amorurile linistite de altádatá, din "Medelenii" comunistului de datá recentá Ionel Teodoreanu, sunt stropite cu sângele

generatiei crucificate din zilele noastre. Arborilor înfloriti ai primáverii copilăriei, li s'a uscat seva, le-au secátuit trunchiurile. Prin grádina Copoului e doar pământ bátátorit si frunze moarte. In cerdace si iatacuri, numai moloz si pulbere. Prin parcuri boeresti si strázi, — gropi de obuze, miros de hoit si mlastiná. Unde-i parfumul liliacului, unde-s láutele si Cotnarul? Unde-i viata?

Alungat din tará, dl Dimi Carabulea, náscut la Iasi in 1915, doctor in stiinte economice, profesor si gazetar, a dus cu sine povara unor negre, ráscolitoare amintiri, ce nu încap decát în suflet. Bagajul celor ce fug izgoniti din patria lor, e numai sufletul.

Observator ascutit, talent autentic si multilateral, artist in toatá puterea cuvántului, dl Carabulea tráeste viata cu discretia nálucilor. Trece neobservat, singuratec, dar vede tot, discerne si clasează. Scriind cu fermecátor mesteasug si moldovenească putere de evocare, cel dintái roman direct în limba spaniolá, reprezintá aidoma dimensiunile unei tragedii, adesea denumitá **nationalá**, desi este **universalá**. Pentru noi, marea calitate a romanului sáu nu rezidá doar în talentul epic sau fluiditatea argumentului narat, deoarece simpla însiruire cronologicá a unor întámplari tráite de toatá lumea sau arhicunoscute, nu mai satisface. Meritul autorului este acela de a prezenta romantat, într'o limbá de mare circulatie, calvarul unei natii asasinate.

Const. Virgil Gheorghiu a destelenit drumul. Chiar dacá pentru apusenii indiferenti romanul sáu nu a fost decát divertisment cerebral sau macabrá improvizatie, a deslántuit totusi discutii, a pus probleme, a deschis orizonturi.

Dl Dimi Carabulea prin "DILUVIO", vine sá reprezinte cu alte zdrobitoare argumente, extraordinar de sincere si obiective, dar cu aceleasi finalitáti, rástignirea unui popor si a unor principii presupuse eterne, trámbitate obsedant, în egalá másurá, si de "democratii" rásáriteni si de "protectorii" apuseni. Victima a minciunilor universale, o natie este lásatá sá sucombe, pentru simpla încercare de a-si fi salvat fiinta.

Si totusi autorul întrevede cándva învierea, într'un an aproape atemporal, pe care il intituleazá destul de sceptic "19..."

Va fi atunci, ne spune dánsul, casi la linistirea apelor dupá potop. Dar în tara de máine, proaspát iesitá din mormánt, nu vor mai afla loc "rezistentii" din afará. Simplu avertisment, sau poate, profetie?

In Argentina, dl Dimi Carabulea este primul scriitor român de mari proportii, în limba spaniolá. Îi suntem recunoscători.

J. N. Manzatti

---

(1) "DILUVIO" (Potop). Roman. Editura Antonio Zamora, Buenos Aires 1952.

A apárut prospectul "Orbis", prestigiosul buletin de documentatie linguisticá, îngrijit de dl prof. Sever Pop, dela Universitatea Catolicá din Louvain.

*

Intr'o impecabilá traducere din portughezá, datoritá dlui Victor Buescu, s'a publicat in colectia "Destin" in Madrid, episodul Inesei de Castro din "Lusiazii", opera celui mai mare poet al Portugaliei, Camoens (1525-1580).

Totodatá dl prof. Buescu prezintá in colectia Universitátii din Lisabona (tipárita însá cu bani personali) o impresionantá colectie de poezii inedite ale "Rezistentei Românesti" din tará, semnate Ion Stegaru si Onofrei Puscáriasul.

DIVERSE

A sosit, venind din Peru, dintr'o calatorie de studii si informatii economice, dl dr. Stefan Toculescu.

*

Un documentat memoriu, prezentat Conferintei Internationale de Cruce Rosie din Toronto, ne-a trimis dl N. C. Caranfil, delegat general al Crucii Rosii Române, în care se aratá pe bazá de documente, .activitatea acestei nobile institutii si urgia cu care bolsevicii au distrus una dintre cele mai utile si traditionale realizári românesti.

*

Adunarea generala a Centrului Ziaristilor si Publicistilor Români democrati in refugiu, din Paris, a ales urmátorul comitet de conducere pentru anul 1951-52: C. Arsenie, presedinte, dna Otilia Ghibu si dl Leon Negruzzi, vicepresedinti, dl Mircea Dimitriu, secretar general, dl Iuliu Oancea, casier, dl Pompiliu Páltánea, membru.

O vibrantá telegramá de condoleante a fost expediatá de cei de mai sus Presedintelui Peron, cu ocazia incetárii din viata a sotiei Excelentei Sale.

*

La Roma avut loc in ziua de 22 Iunie comemorarea poetului Aron Cotrus, din initiativa dlui avocat Octavian Rosu. Deasemenea un grup de Români din Canada au sárbátorit pe ilustrul poet, la împlinirea celor 60 de ani de viatá.

*

Un exceptional studiu literar "La inceput de secol" a publicat in brosurá d. prof. Em. Panaitescu la Roma.

*

"Honneur et Patrie", brosura dlui Ion V. Emilian din Innsbruk, este o admirabilá glorificar ea virtutilor românesti, o pateticá si in acelas timp dramaticá punere la punct, impotriva difamatorilor stráini.

*

"Les demons de minuit" se intituleazá romanul scriitorului I. M. Rotaru, apárut in editura "Sipuco" din Paris, arátând tragedia populatiei basarabene, din mijlocul cáreia isi recrutează eroii.

*

Doamna Pia Boilá, exceptionala soprana românâ din Paris, a dat un concert la Vichy, înregistránd un sincer si categoric succes.

Concertul de galá a avut loc în fata unui imens public, în sala festivá a cazinoului. Interpretánd arii de Schubert, Strauss si Lehar, soprana românâ, laureatá a concursului international de canto dela Viena, a fost acompaniatá de orchestrá simfonicá. Gazetele atribue compatrioatei noastre cel mai sincer succes al stagiunii estivale.

TRIBUNA LIBERA

Evreii Romano - Americani

PRIMIM URMATOARELE:

New York, 2 Sept. 1952.

Domnule Redactor,

In "Romania" No 4-5 din Iunie-Iulie 1952 am citit articolul "Fapte importante" semnat de Dl. J. N. Manzatti si un singur pasagiu din acest articol má determiná a da o lámurire publicá.

> Publicám la aceastá rubricá nu numai opinii ce nu ne apartin, ci —ca in numárul de fatá si in cel precedent— care merg chiar impotriva convingerilor noastre. O facem din datoria ce ne am asumat-o, cánd am creat aceastá tribuná, de a o pastrá cu adevarat liberá si deschisá oricárui cetatean.
>
> In ceiace priveste pe dnii Brutus Coste si Titu R. Pogoneanu, implicati in actuala "Tribuná" avem personal despre domniile lor cele mai bune sentimente.

Dl. Manzatti afirmá: "Prima dovadá oficioasá de protest a evreilor români impotriva atrocitátilor comuniste".

Sa-mi fie ingáduit sá afirm cá Dl. Manzatti se insalá.

Románii din America de religie mozaicá au denuntat pericolul comunist inainte poate a multor conationali crestini cari nu-si fixaserá atitudinea.

In Septembrie 1947 se intoarce din România casierul Uniunei Evreilor Români din America, care a dus ca dar poporului román medicamente si instrumente medicale si face un raport public de tragedia la care, intr'un viitor apropiat, va fi supusá populatia României.

In Ianuarie 1948 Uniunea Evreilor Români din America a protestat la Ambasada Románá din Washington, arátánd nedreptátile la care e supus poporul román.

In August 1951 tot Uniunea Evreilor Români din America a depus un protest la Natiunile Unite, ceránd interventia acestui for, impotriva regimului de teroare din România.

Doresc sá se stie ca actiunea comitetului care a mers la Presedintele Truman a fost initiatá de Dl. Dr. Charles H. Kremer Presedintele Uniunei Evreilor Români din America, impreuná cu Dl. M. Fárcásanu si subsemnatul, chiar in cabinetul Drlui Kremer.

La 20 August 1952 Uniunea Evreilor Români din America a organizat un mare meeting de protest impotriva regimului comunist din România. Au luat cuvántul Senatori si Deputári cari au promis cá vor ridica chestiunea românească in Congresul Statelor Unite.

Noi Románii Americani de religie mozaicá cari suntem profund atasati idealurilor románesti, nici o clipá n'am rámas in afara durerilor intregului neam románesc. Ne considerám ca o parte integrantá din fiinta poporului román, oricát ar dori unii sá ne excludá. O spunem asta acum, cand poporul román e in suferintá.

Dar Románii Americani de religie mozaicá nu s'au pornit numai acum in sprijinul patriei lor de originá.

In 1929 cánd România necesita ajutorul material strain in redresarea ei economicá, Evreii Români din America au fost prezenti. Iatá o telegramá trimisá de Vintilá Bratianu, fostul Ministru de Finante, Dlui Leon Fischer, Vice Presedintele Uniunei Evreilor Români din America:

> "Domnule Fischer ai facut mai mult bine României, cát toti ambasadorii nostri in America".

Alta trimisá de N. Titulescu, fostul Ministru de Externe:

> "Domnule Fischer, iti multumesc din suflet pentru ce-ai fácut si faci pentru tara mea".

Mai tárziu, politicenii nostri au uitat de aceste certificate. Au urmat opresiuni in contra elementului román de religie mozaicá.

In 1946 Evreii Români au uitat toate acestea si atunci cánd România a fost bántuitá de seceta cunoscutá, au plátit 2 milioane dolari guvernului american pentru douá vapoare cu porumb ce se gaseau la Gibraltar, sá fie indrumate spre Constanta si porumbul distribuit populatiei României, indiferent de religie.

Tot atunci in 1946, cánd România avea nevoie de un imprumut de 50 milioane dolari pentru a cumpára porumb din Argentina, tot un Román de religie mozaicá a intervenit la báncile de aici in realizarea acestui imprumut. Si cánd fostul ambasador román la Washington, Dl. Ralea, a venit sá-i multumeascá, cáutánd sá-i ofere si o remuneratie, iatá ce i-a ráspuns:

> "Este o insultá pentru mine propunerea Dvs. Mi-am fácut datoria fatá de poporul román si aceasta nu cere remuneratii".

Intrebati pe conducátorii bisericei crestine din New York cáte subventii benevole primesto dela Románii de religie mozaicá din America?

Noi Románii Americani de religie mozaicá suntem convinsi cá România viitoare eliberatá de sub jugul comunist, fárá obstacolele unui nationalism ráu conceput, fárá elemente cari au intunecat cerul senin al tárei noastre de originá, va respira ozonul sánátos al unei ináltimi creatoare de adevárate valori.

Dacá in adevar, Domnule Redactor, doriti sá restabiliti un adevár si a contribui la lámurirea opiniei publice románesti, veti acorda spatiul necesar in ziarul Dvs., acestor ránduri.

Cu toata stima,

I. GLICKMAN

INTAMPINARE

Stimate Domnule Director,

Am apreciat in repetate ránduri (desi nu intotdeauna) tonul de obiectivitate al pretioasei Dv. publicatii. V'as fi indatorat, dacá urmánd aceiasi conduitá, ati binevoi a face loc celor ce urmeazá:

*

IMPORTANTUL "New York Times" a publicat in numárul sáu din 13.1.1952 proza inflácarátá, inspiratá de domnii Brutus Coste (... si tu Brutus, fiul meu!) si T. R. Pogoneanu. (Acest T. R. inaintea numelui nu inseamná "termen redus" adicá stiutor de carte, ci Titu Rádulescu. Dar cum Rádulescu suna banal, domnul Titu si-a zis Pogoneanu, desi nu suná mai frumos).

Sub aspectul unei acute crize patriotice, tandemul de mai sus, asociindu-si prin ciudate procedee si alte nume sunátoare, Isi la dramatica insárcinare de a se sacrifica sá incaseze niste párlite de subventii, semnánd "in numele României" aláturi de alti representanti stráini, o jalbá sforáitoare adresatá lumii americane. Scrisoarea cu pricina a fost reprodusá de vesnic impartialul domn Carol Davilla si in "Cronica Românească" pe luna Martie 1952.

Poate cá stilul sibilic impiedicá pe cetitori de a descoperi geneza subitului atac de strábuná vitejie a newyorkezilor patrioti de mai sus. Pentru a fi mai clar, iatá despre ce este vorba

Congresul Statelor Unite a aprobat 100 milioane dollari pentru actiunea de rezistentá a popoarelor subjugate de bolsevici. Spre a beneficia de ajutoare, s'a cerut insá natiunilor interesate sá isi constitue comitete representative. Románii, in ciuda tuturor dorintelor manifestate si a eforturilor depuse, nu au izbutit sá isi dea mána. Iar comitetul dlui Visoianu, desi subjugat (familiei politice), nu este si nu poate fi recunoscut de America. Ce si-au zis atunci dnii Coste

(urmare pag. 8)

Desunire si Fisc

(urmare din pag. 1)

Fiscalitatea cea mai primitivá presupune existenta a douá serii de elemente: contribuabilii si colectorii.

Dacá exilul nostru n'ar fi bolnav si ar poseda o conducere autenticá si respectatá, aceasta ar asuma —prin organe ad hoc— rolul colectorilor. In fiecare centru locuit de Români, reprezentantul Comitetului Unic s'ar indeletnici, —in numele Natiunii, al Regelui, al Luptei pentru eliberare— nu numai de simpatice receptii (odatá pe an), ci si de perceperea contributiilor fixate de cátre Comitetul Unic. Contributiile s'ar concentra in Fondul Unic (nici elvetian, nici american) si s'ar utiliza in cheltuieli de interes comun (biserici, biblioteci, spitale si, mai ales, o inteligentá si activá actiune de propagandá românească printre stráini).

PERCEPTORI, NU CERSETORI

In lipsa insá a acestor perceptori firesti, ce se intamplá cu fiscalitatea nationalá? Nu dispare, asa cum multi ar dori-o, pentrucá nu pot si nici nu trebuie sa disparà activitatile pe care ea le alimenteazá: bisericile, bilioteciile, spitalele, actiunea de propagandá. Insá in loc de a fi exercitatá de organe investite si dotate cu o oarecare putere de constrángere (mácar moralá), functiunea fiscalá a comunitatii românesti in exil este indeplinitá de cátiva voluntari, spetá de franc-tirori disperati, dar neobositi. Cu mána intinsá, cu obrazul dispus a primi afronturi si injurii, acesti franciscani laici umblá din poartá in poartá si cer. Cer, nu cersesc, cum cu lipsá de pertinentá li se aruncá in figurá tocmai de cei ce nu dau. Cer, si nu ca sá-si umfle buzunarele famelice (pentrucá intretinerea lor personalá si-o agonisesc prin muncá proprie) ci pentru a degreva bugetul intotdeauna deficitar al lácasului de rugáciune, al bilbiotecei, al publicatiei cáreia slujesc. Si cánd, la sfársitul penibilei campanii de fiscalitate nationalá, contabilizeaza tristul rezultat, nu arareori acoperá deficitul (si lipsa de rusine a celor ce n'au dat) din sárácia lor. Cunosc personal cazuri de preoti, de bibliotecari, de gazetari care contribuie la mentinerea in vieatá a institutiei pe care o ingrijesc, nu numai prin munca lor continuá, dezinteresatá si neremuneratá, ci prin masive contributii materiale, agonisite cu greu, in ore suplimentare de istovitaare trudá.

Acestia sunt perceptorii.

PRIVILEGIATII

Cine sunt contribuabilii? Mai bine am intreba: cine AR TREBUI SA FIE contribuabilii, pentruca de "fiit", nu prea sunt. Contribuabilii ar trebui sa fie toti Românii liberi, toti aceia anume care, printr'un noroc particular, s'au salvat din iadul bolsevic. Acest noroc nu ar trebui sá-l considere ca pe-o sansá personalá, si ca pe o fericitá prevedere a Destinului care a orinduit ca România sá nu rámáná cu totul lipsitá de ajutor in lumea liberá. Toti acesti privilegiati ai soartei ar trebui sá se considere ca avocatii firesti ai Natiunii in fata stráinátatii, ca uneltele predestinate si UNICE ale reinvierii României. Dacá si ei demisioneaza, dacá si ei isi virá capul in nisipul indiferentei si al bunei stári personale (ubi bene, ibi patria) atunci neamul românesc poate trage oblonul: a existat.

Intr'adevár, ca unul ce nu m'am sfiit sá iau talgerul in mánà oridecáteori, nu numai pentru aceastá "ROMANIE", dar pentru orice intreprindere de interes obstesc a fost necesar, ca unul care, departe de a "profita" de banul astfel adunat, am acoperit din leafa mea de librar toate golurile din bugetul, de altfel privilegiat, dar totusi insatiabil pentrucá permanent, al acestei "ROMANII", am calitatea, zic, sá rezum aici invátámintele experientei.

CONTRIBUABILI POTENTIALI

Existá in exil douá soiuri de contribuabili, cum exista doua soiuri de Români. Contribuabuilii potentiali si conbuabilii efectivi Contribuabilii potentiali — printr'o ciudatá coincidentá toti potentialii sunt economicamente foarte potenti — sunt aceia care nu contribuie decát constransi. Dupá cum nu sunt Români decát la convenientá. Calitatea lor de contribuabil, ca si aceia de Ro-

Scrisoare catre un tanar poet

de VINTILA HORIA

EU NU MAI cred in bucuria de-a fi trist
Nici in florile care se vestejesc melancolic
In glastre romantice. Poesia nu e cádere
Ci aspru urcus, simplá incredere in durere.
Ah, iasá-te convins, tinere poet fárá bátránete,
Cá provincia pe care o cánti in surdiná
E un eres ambitios si mortal, un pretins
Paj la o pretinsá reginá.
Vremea cuvintelor potrivite a fost numai o clipá,
O betie pe care o contemplám mahmuri
Depe limpedea culme a exilului.
Sumbra noastrá durere e o victorie a adevárului bárbátesc,

O reintálnire dintre om si mai-mult-decát omui.
Bánuesc in tine dorul intoarcerii.
Te vei sinucide in pragul provinciei dispárute?
Cáci sá nu crezi cá timpul de acasá
Asteaptá spatiul inchis in ulciorul
Din poemele tale sigilate cu azur.
Timpul e asasinul pur al melancoliei,
Cálául teilor infloriti si al suspinelor pasionate,
Dar e si sculptor in eternitate,
Colectionar de precise gesturi ursuze.
—"Bine, imi vei spune, dar blonda filosofá,
Dar bruna impudicá din strada Brátianu,
Dar ziua cánd schiopátam pe Dealul Mitropoliei
In drum cátre cei "13 poeti" cucueti...
Cum sá nu fii trist cánd atátea oglinzi
S'au spart in ciomegele timpului?"
Sá nu crezi cá eu innot in uitare,
(Uitarea e si ea o sinucidere, unul din numele trádárii umane)

Incerc numai sá dárám tirania timpului,
Sá-mi refac fericirea pierdutá
Dupá clasicul model al viitorului.
Tu nu mai crezi in destinul generatiei
(Ce e o generatie decát o treaptá spre mai sus,
Sau spre fundurile mlástinoase ale ratárii?)
Eu cred in ea pentrucá a evadat
Din turnul provinciei, a deschis bratele
Fárá voe si a cuprins treptat universul
Intr'o cumplitá imbrátisare românească.
Ti-aduci aminte de zeii dela "Gándirea"?
Ei ne-au pus in mánà lira universului valah
Clara lirá a omului cu cáciulá de cer,
Cu degete de máiastrá humá mioriticá.
Ce vrei mai mult? Cine putea sá ne dea
Mai multá putere de a supune
Izvoarele omului, de a-l inváta
Sá sufle pe-o gurá de raiu
Sá umble pe-un picior de plaiu?

Eu nu mai cred in bucuria de a fi trist
Nici in intoarcerea frunzelor cázute.
Printre stejari sau palmieri simt cu incápátánare
Cá silueta Tárii e aceeasi si cá biata mea depártare
Nu e decát o iluzie. Eu sunt România,
Pretutindeni, pe vázute si pe neuitate,
In timp ce amintirea noastrá melancolicá
Deformeazá absent contururi uzate.
Nu fii trist, tinere poet. La ce bun
Atáta amar de regrete cánd povestea vorbei
A roit intr'un stup carpatin
Si albinele ei au umplut lumea?

(*) Ráspuns la poemul "Generatia de aur" de Stefan Baciu, publicat in nr. 5 din "Insir'te márgárite".

mán, e oarecum latentá si se aflá, in vremurile astea aprige, in totalá stare de adormire, ca ursii iarna. Contribuabili nu vor redeveni decát cánd le va boncáni la usá ciocanitul autoritar al agentului fiscal, incadrat de jandarmii fortei publice. Sau tot asemenea vor redeveni Români doar in clipa in care, totul fiind de mult restabilit in tará, bolsevicii goniti, eroii inmormántati, cenusa si molozurile bombardamentelor pudic indepártate, se vor intoarce si ei acasá. Nu insá, Doamne fereste, ca sá DEA, ca sá CONTRIBUIE cu ceva la anevoioasa operá de reconstructie ce vom avea a intreprinde, ci ca sá CEARA, ca sá RECLAME inapoierea averilor ce le-au fost luate.

Sá ne intelegem bine. Nu vreau sá condamn pe acesti contribuabili potentiali (adicá, din punct de vedere fiscal, nuli si inexistenti). Nici nu vreau sá-i indic colectivitátii ca pe niste rái Români. Poate pentrucá nu sunt rái si, sigur, pentrucá aceastá colectivitate ii cunoaste deja. In ceiace má priveste, ii asigur cá-si pot duce linistiti somnul mai departe: nu-i voi cita niciodatá in aceste coloane, pentrucá nu inteleg sá le smulg sub presiunea fricii sau a rucinii, ceiace de bunà voie si din simt national n'au stiut sá dea. Deasemenea nu-i pot tintui la stálpul infamiei si dintr'un sentiment de echitate: vina de a fi asa cum sunt, seci la suflet si inchisi la pungá, nu este numai a lor. Este un intreg sistem de educatie, de gándire, de guvernare care i-a fácut si i-a crescut mari. Cum vrem ca aici, in satul fárá cáini si fárá constrángeri al exilului, sá se schimbe deodatá?

ROMANII ADEVARATI

Contribuabili efectivi sunt umilii, anonimili, sáraci dar din fericire incá numerosi— care-si deschid inima si sufletul la orice necaz al obstei. Sunt necajitii care-si dau obolul, in fiecare duminicá, la Bisericá: fie pentru plata chiriei, fie pentru incurajarea bibliotecei, fie pentru a cumpára un exemplar din gazeta pe care, El, refuzá s'o citeasca de imprumut, Contribuabil efectiv este legendarul Ion Márii care, cánd castiga 350 de pesos mensual dadea 100 pentru "sáraci". Acelasi Márii care, neposedánd pe acea vreme decát douá camasi, ne implora sá nu-i refuzám sprijinul ce-l aducea ROMANIEI si care, la preturile de atunci, valora o jumatate de duzinà de cámási. Acelasi Márii care se stie de toatá lumea cum a inteles sá contribuie la infiintarea editurii CARTEA PRIBEGIEI.

Contribuabili efectivi sunt cei vreo douázeci de anonimi, din care putini cástigá mai mult de 1.000 de pesos lunar, si care totusi acoperá singuri totalitatea cheltuielilor confratelui INSEMNARI. Contribuabil efectiv este dl T. M. care, functionar cu trei copii, a dat ospitalitate la un sir intreg de refugiati, si-a impártit banii cu toti neajutoratii si, ca si noi, a infruntat umilintele, refuzul s indiferenta, ca sá adune bani pentru bolnavi. (In parantezá: dl T. M. ne este un fidel adversar si face parte din cercul Comitetului). Contribuabil efectiv este — aproape singur reprezentant al clasei bogátasilor — dr. Stefan Toculescu, la usa cáruia n'a fost om sá batá si sá nu i se deschidá, ale carui principii nu sunt "n.agajez orice liftá, numai Români nu", si care sprijiná in mod constant douá gazete, douá biserici, cinci familii nevoiase si dá de lucru, cu remuneratii generoase, la vreo douá duzini de compatrioti. Nu o sá obosim niciodatá a-l cita in exemplu, oricare ar fi quolibeturile cu care, din aceastá cauzá, ne gratificá negustorii "independentei" sau "demnitatii" personale.

Cazul drului Toculescu n'ar fi izolat, anonimilor umili s'ar asocia si purtátorii de nume sonore si de monede sunatoare, iar fiscul national n'ar fi lásat doar in voia milei celor cu drag de neam, dacá am avea o Conducere intr'adevár reprezentativá, dacá acolo sus sefii nostri in loc sá-si punà bete in roate, ar trage cu totii in acelasi sens si'n loc sá-si irosească eforturile in masinatii impotriva Sefului pe care Providenta ni l-a dat, si le-ar coordona in spre organizarea obstei. Atunci, constránsi de evidentá, s'ar deschide si pumnul strâns al harpagonilor si din mána tremurandá, care aruncá bancnote mari pe mesele crupierilor, s'ar rátáci poate si vre'un ban gáurit in cádelnita necazurilor nationale.

ALEXANDRU FRANCU

Adio Mr. Slim!

(IN MARGINEA UNUI ARTICOL DE DL BARBU NICULESCU)

ZIARUL THE NEW YORK TIMES din 5 Septembrie c. publica pe prima paginá a comentariilor de politicá internationalá o scrisoare datatá din 26 August si semnatá de dl Barbu Niculescu, "Member of the Council of Free Roumanians".

Dl Barbu Niculescu se referá la o dare de seamá apárutá in THE TIMES din Londra, cu data de 23 August (hotarit, data asta nu ne poartá noroc!), cuprinzánd planul de pacificare mondialá al lui Sir William Slim, Seful Marelui Stat Major britanic. Ce propune Sir William? O idee simplá, clará, plinà de bun simt. Vreti sa scápati de amenintarea Sovietelor, intreabá generalul britanic pe reprezentantii celor zece natiuni din NATO? Pái atunci nu vá apucati de marafeturi, precum inarmarea, mobilizarea de noi contingente, suprimarea coruptiei si eliminarea tuturor spionilor sovietici din ruajiile esendemana primului venit. Ceiace eu, Generalul Slim, vá propun tiale ale Occidentului! Nu! Acestea sunt másuri naive, la ineste mult mai original: apucativá, domnilor, de comert cu Satelitii! Trimite-ti-le mai intái o serie de diplomati de talent si apoi trenuri intregi de márfuri (subinteles: de provenienta britanicá). Sá vedeti cum, ca si Tito, satelitii vor intoarce spatele lui Stalin, se vor arunca in bratele noastre si... unde mai vedeti necesitatea unui program de inarmare, etc.?

Dl Barbu Niculescu se ridicá impotriva acestui fel, mai degrabá sumar, de a privi relatiile cu tárile ocupate de Sovicte. Dupá ce relevá un mic detaliu ce pare a fi scápat lui Sir William, si anume cá Yugoslavia pe care o citează in exemplu, se intamplá a NU fi ocupatá de Armata Rosie, detaliu ce totusi i-a ingaduit lui Tito sá facá politica pe care a crezut o de bunà cuviintá si nu pe aceia dictatá de Kremlin, comentatorul román cerceteaza ce s'ar intampla dacá intr'adevár Occidentul ar aplica Planul Slim. Citám:

"Dacá Sir William Slim sperá cá reluarea de relatii comerciale si diplomatice cu Satelitii ar contribui ca acestia sá se desprindá de dominatia Kremlinului, va fi deceptionat, dacá, evident, aceasta este ceiace in realitate doreste. (inregistrám cu satisfactie perfida insinuare a compatriotului nostru si sperám cá nu va scapa lui Sir William). **In realitate rezultatul ar fi pe de o parte o serie de beneficii financiare pentru anumite tári occidentale, pe de alta o contributie efectivá la intárirea Sovietelor. O asemenea politicá ar lucra impotriva principiilor morale proclamate de Puterile Occidentale si ar lua popoarelor subjugate orice sperantá de supravietuire. Pretul acestor aranjamente comerciale ni se pare prea ridicat".**

Dupá ce aratá cá guvernele comuniste din tárile satelite, cu care dl Slim vrea sá "colaboreze", nu sunt decát emanatii ale Moscovei si in nici un caz guverne reprezentative ale tárilor respective, dl Barbu Niculescu continuá:

"In loc de a contribui la consolidarea de guverne comuniste independente si potential ostile Moscovei, cu scopul de a evita un conflict direct cu Rusia, nu ar fi mai potrivit pentru Occidentali de a incerca sá sileascá Sovietele de a-si retrage armatele din statele satelite? Numai astfel statele satelite se vor libera de sclavia comunistá. Si-l pot asigura pe Sir William Slim ca odatá Armatele Rosii retrase din aceste tári, nu va fi nevoie de nici o incurajare occidentalá a comunismului titist: odatá cu Armatele Rosii va disparea din aceste tári orice urmá de comunism".

Nu stim dacá dl General Slim a citit aceste ránduri. In orice caz, printr'o ciudatá coincidentá, la cáteva zile dupa aparitia lor in THE NEW YORK TIMES Sir William Slim a fost... "avansat inainte" la partea sedentará, trimis fiind dela Londra in postul de guvernator al Australiei, unde teoriile dumisale vag umanitare si precis comerciale nu mai pot face ráu nimánui.

Nu ignoram subrezenia silogismului **post hoc, ergo propter hoc**, dar nu putem sá nu inregistrám cu satisfactie consecutia in timp a articolului dlui Barbu Niculescu si a limojárii bravului general Slim.

La mai mare, Mister Slim, dar acolo, in Australia!

ROMANII IN LUME

La Biserica Ortodoxá din Buenos Aires s'a oficiat de cátre Párintele Marin Ráileanu in ziua de 15 August, un parastas pentru odihna sufletului Doamnei Eva Peron.

In aceiasi zi si la aceiasi Bisericá s'a oficiat o liturghie dedicatá eroilor si martirilor neamului românesc.

*

A incetat din viatá in capitala Argentinei cunoscutul mare industrias din Rámnicul Válcea, Nae Simian. Numerosi prieteni au tinut sa il conduca la locul de veci. Dl av. Stan Ionescu a rostit un panegiric, subliniind meritele celui dispárut.

*

La colegiul del Sagrado Corazon si-a desvoltat documentata conferintá asupra persecutiunilor religioase din România, Párintele dr. George N. Rusu, paroh al Bisericii Române-Unite.

*

In ovatiile unui public cosmopolit a avut loc in sala Consejo de Mujeres, concertul anual al pretuitilor cántáreti români, dna Felicia Volánescu si dl Mihail Ionescu, bucurándu-se de concursul baritonului Mario Zibibbo si al valoroasei pianiste Flavia Benavente. Au contribuit la perfecta reusitá a acestei manifestatii românesti, dl si dna ing. Marcel Nicolau, organizatori si colaboratori ai spectacolului.

*

A revenit in Buenos Aires, dupá cáteva luni petrecute in Europa si Statele Unite, marele importator, dl Ch. Reischer.

*

In cerc intim a avut loc cásátoria dlui Comandant de lungá cursá Alex. Rádulescu, fost capitan in Marina Regalá Románá, cu dna Tota Rueda.

*

Sculptora Yvonne Tomescu s'a inapoiat in Argentina dupá o lungá cálátorie in Trinidad si Brasilia.

*

Pictorul Dimitrie Filip páráseste Argentina, inapoindu-se la Caracas, Venezuela.

*

Maestrul George Boulanger, celebrul violonist román, a revenit in Buenos Aires dupá turneul intreprins la San Paulo si Rio de Janeiro.

*

Gazeta noastrá va oferi un festival românesc in seara de 24 Octombrie, cu ocazia implinirii a 25 de ani de carierá muzicalá a colegului J. N. Manzatti.

*

In Biserica de Nuestra Senora del Socoro a avut los in seara de 8 Septembrie cásátoria dlui Roman Carlos Monti, fiul dlui Americo Juan Monti, directorul Sindicatului Presei Argentine, cu dra Maria Teresa Cabello.

O splendidá receptie, la care au fost invitate cáteva sute de personalitáti din capitala, a avut loc in sala de onoare a Cercului Militar din Buenos Aires. Gazeta noastra a fost reprezentatá prin dnii Al. Fránceu si J. N. Manzatti.

*

Suntem in másurá sá anuntám cá starea sánátátii dlui General Nicolae Rádescu este satisfácátoare, domnia sa fiind restabilit in urma maladiei de care a suferit, prin tratamentul medical urmat la New York.

*

Arturo Toscanini a pus la dispozitia eminentului nostru compatriot Ionel Perlea, celebra sa orchesta simfonicá N.B.C. din New York (cea mai importantá din St. Unite) pentru douá concerte simfonice, ce vor avea loc in Octombrie.

*

Faimosul tenor Petre Munteanu a imprimat recent la Viena cu Orchestra Filarmonica dirijatá de Scherchen, Simfonia 9a de Beethoven si multá muzicá de Bach, pentru casa de discuri nordamericaná, Westminster.

*

Ultimele volume apárute in editura "CARTEA PRIBEGIEI" se gásesc de vánzare la librária Atlantida. Este vorba de "Amintiri in uniformá", exceptionala operá literará a dlui Mihai Niculescu si de puternicul roman al dlui Gheorghe V. Bumbesti, "Cerul era putred", ale cáror recenzii le vom publica in viitorul nostru numár.

*

Am primit 6 brosuri cu extrase din conferintele dlui Prof. P. Sergescu, presedintele Academiei Internationale de Istoria Stiintelor.

Vesti extrem de interesante asupra Canadei ne-a trimis dl Ion Chirilá Ciuntu, din Windsor. Viata este admirabil organizatá, cástigurile bune. Existá o perfectá relatie intre venituri si cheltueli, astfel cá omul muncitor poate realiza economii importante. Grupurile vechilor Români au rámas ancorate traditiilor nationale, afirmate prin obiceiuri si credintá. Toate serbarile sau banchetele anuntate prin ziare, si care nouá ne par simple chefuri, ni se spune cá nu servesc decát la strángerea fondurilor pentru intretinerea bisericilor, a preotilor, si conservarea vechilor datini.

*

Dr. SEBASTIAN PETRESCU
Dentist
Consultá zilnic intre 4-7
OLAZABAL 2338
TEL. 76 - 7877

*

In studioul arhitectului Biraben din capitala Argentinei a avut loc primul din cele 5 recitaluri oferite de excelenta pianistá Nora Boulanger, inchinat lui Beethoven. Analizánd programul viitoarelor concerte, constatám cu melancolie cá acesti asa zisi compatrioti alesi de Dumnezeu sá ne reprezinte in univers, nu inscriu in decursul cátorva auditiuni publice, nici mácar o singurá piesá románeascá. Dece oare aceastá constantá propagandá a drei Boulanger, care se intituleazá pianistá "Románá", pentru sovieticii Panufnik, Belyi, Polovinkin, Trambitzki, Kabalewski si altii, cántati si ráscántati de toate posturile rusesti si rusificate? Nu pierde nici o ocazie de a-i prezenta, cu o surprinzátoare, dacá nu suspectá insistentá.

*

A incetat din viatá ultimul fost paroh al Capelei italiene din Bucuresti. Padre Clemente Gatti, distinsá si pretuitá figurá bisericeascá.

*

PACHETE PENTRU ROMÂNIA
cu medicamente, imbrácáminte etc. — Expeditii rapide cu vapoare si avion.
Cereti prospecte si informatiuni
Preturi convenabile
la:
Lloyd Sud Americano S.R.L.
FLORIDA 251 (Galería Florida)
T. E. 33-7942

Piramidă

Despre Iegipteni

Cămilă

Iegipteni ieste fuarte cult, chiar dacă umblu desculți, fincă ieste cald și traspiră la picere. In Iegipt curge râul Babylon, din care se ecstrage corcodili și care se varsă în canalu Suedez. Din carnea de corcodil se face pantofi de damă. Spre deosibire de iepuri de casă, corcodili sânt f. periculoș fincă ei mușc și chear mănânc copii mici. Iegipteni se ocup cu creșterea mumilor și piramidelor, din care să face Piramidon. Ei se închin la Boul lu apis. Regele dânșilor este un faraon cu numele Ghe. Niculescu, zis Faruc, iar primu ministru este Mahăr-pașa care ieste frate cu Șahăr-pașa, de unde vine proverbu: șahăr-Mahăr. Regele Faruc e anemic, pricăjit și slab, deși răuvoitori zice căci e borțos, ~~curvar~~ și putred de bogat. Intro zi Boul lu apis păștea zburdalnic trifoi în Zahara. Deodată veni 2 soldat pă cămili care pune mâna pă Bou și îi tae partea de dindărăt ca să o facă vrăbioare și mușciulet la tavă cu Sos de Zmântână. Auzind toate acestea regele sa supărat teribel.

— Dece ați făcut una ca aceasta, măgarilor? zise dânsu în linba iegipteană. Ce ne făcem acuma fără ~~miel~~ Bou?

— Te avem pe matale, stăpâne! zise ei. Atuncea regele sa făcut foc și ia Condamnat la muarte pă veață. Atunci poporu sa înfureat și la izgonit pă faruc, care în graba Plecăriii a fugit din Greșeală cu tuată averea țări. Dânsu sa mutat în Insula caprei unde să ocupă cu Plaja. In locu său a venit fiul său generalu Alinea Ghib care a făcut imediat pace și a arestat pă tuată lumea în afară de biciucliști. E șmecer, fincă Biciucliști nici nu egzist, căci acolo toți circul pă Cămilă. Așa că Sanchi Pontu! Zexe!

Gâgă

Corcodil mort făcut pantof

Corcodil viu, paște trifoi în Zahara

DIVERSE

Am primit o pretioasá liturghie, opera talentatului muzician, prof. Tr. Popescu, absolvent al Academiei de Muzicá din Bucuresti, actualmente dirijor al corului Capelei Ortodoxe din Paris. Vom solidariza la efortul si priceperea dlui Traian Popescu, pe Párintele Vasile Zápártan, bravul misionar parisian, a cárui realizare litografică, desemn si reproducere, a reusit sá popularizeze una dintre cele mai utile opere de propagandá románeasca in exil.

*

Studenta italiana Sofia Maria Sylvi si-a trecut doctoratul in Litere la Universitatea din Roma, cu teza tratánd despre "Sentimentul naturii in poezia lui Cosbuc", fiind elogiatá de corpul profesoral.

Deasemenea dra Rosa del Conte si-a dat examenul de libera docentá la Roma, specialitatea "Limba si Literatura románá".

*

Cáteva miscátoare scrisori am primit dela doi compatrioti nenorociti, victime ale rázboiului. Este vorba de d. Trandafir Fortun, Camp. Bar. 26-7, Kufstein-Tirol, Austria, Zone francaise, avánd un picior amputat si bratul grav lezat, precum si de d. Costel Ghitescu, din Herrsching Ammersee, Hechendorferstr. 20/I Zimm. 16, Germany, cu ambele picioare amputate si grave leziuni la amándoi plámánii. Ne-am stráduit sá ii ajutám in cát de micá másurá. Au ráspuns ca de obicei apelului nostru, dnii dr. St. Toculescu si M. Márculescu.

Rugám din inimá pe cei ce pot, sá le trimitá fie bani, fie un pachet cu alimente, la adresele de mai sus.

*

Spiritul lui Dinu Lipatti este mai prezent ca oricánd.

Ziarele elvetiene si franceze au publicat de curánd stirea, cá pentru prima oará in analele muzicii contimporane, o femee, o tánará domnisoará din Lucerna, Hedy Salquin, in varsta de 23 de ani, a obtinut primul premiu de dirijor al Conservatorului din Paris. Se mentionează cu aceastá ocazie cá numita si-a facut studiile initiale la Geneva fiind, eleva lui Dinu Lipatti, cáruia ii datoreste in largá másurá succesul obtinut.

*

REVISTA PRESEI

CURIERUL CRESTIN, Anul II

Sumar bogat si variat prezintá excelenta publicatie a Bisericii Române Unite din Buenos Aires. Semneazá articole A.S.I. Principesa Ileana, Preotul Gh. Russu, V. Horia, M. Dimitriu, V. Posteucá, M. Márculescu, R. Pelorescu, Titu Mihailescu, J. N. Manzatti si Florin Mironescu. Remarcabile contributiile colaboratorilor straini, printre care Juan R. Sepich, F. Tailliez si E. Andraos.

Elogii fara rezerve meritá principalul animator al revistei, Preotul Dr. Gh. Russu, nu numai pentru spiritul de ponderatie si cálduró crestiná pe care stie sa le insufle acestei publicatii, devenitá una dintre cele mai importante ale exilului, dar si pentru extraordinara muncá de benedictin, penibilá si ingratá, a dactilografierii. A bate la masina 112 pagini dese de manuscrise ce nu-ti apartin, cánd cu acelási efort ai putea sa-ti compui o carte proprie care sa constituie "o piatrá pentru templul tau", este o devadá de abnegatie si de modestie fárá perechie. Doar un preot catolic (sau un Grigore Manoilescu) pot fi capabili, in zilele noastre grábite si egocentrice, de atáta desprindere.

PATRIA, Nr. 7-8

..Senzationalá este scrisoarea dlui R. Franassovici. Fostul nostru ambasador la Berna confirmá intru totul asertiunile dlui Pamfil Seicaru, referitoare la dosirea invitatiei adresatá de Molotov dlui Tátárescu, in Iunie 1944. Telegrama a fost "retinutá" de seful gangului de tradátori din Ministerul Afacerilor Straine.

Cititorii au putut observa cum, la o vreme, navigám cu extremá prudentá in apele politicei româ-

Argentino
Cent. B
Tarifa Reducida
Nº 4215
Reg. Prop. Intelectual
Nº 374001

"ROMANIA"
Casilla Correo Central 1279
Buenos Aires
República Argentina

nesti din exil. Nu atingem cu o vorbulitá nici Liga, nici Frontul, nici pe acest permanent cal de bátáie care este Comitetul. Nu ne poate iusá impiedica nimeni sá nu exultam in petto cánd altii isi iau ingrata sarcinà de a face putinà curátenie in grajdurile lui Augias. In sensul acesta nu puten decát multumi dlui R. .Franassovici de care, pe lángá sentimente circumstantiale, ne leagá o vechie si justificatá admiratie.

INSEMNARI, Nr. 11

Interviewul dlui Horia Sima, primul ce se acordá unei publicatii legionare de dupá rasboiu, aduce o seamá de pretioase lámuriri si puneri la punct. Echivocul —existent de altfel numai in mintile naivilor— intretinut de excelentul nostru confrate PATRIA, al unei... colaborari intre legionarii dlui Horia Sima si Comitet, este definitiv spulberat de către seful nationalist. Deasemeni se lámuresc circumstantele in care a fost creat **Frontul Libertatii**, precum si mobilurile ce le urmareste. Cu curaj, demnitate si pertinentá se fixeaza si pozitia Miscárii Legionare fata de Monarhie in genere si fata de Regele Mihai in particular.

Cu ocazia implinirii a 53 de ani dela nasterea lui Corneliu Z. Codreanu, Ovidiu Gáiná semneaza un documentat articol comemorativ, "Cápitanul", iar Radu Ghenea continua seria interesantelor "Ránduri din Bolivia" si a cronicelor de politicá internationalá.

INDREPTAR, Nr. 7

"a fi crestin inseamná in primul ránd a avea obligatii si nu drepturi, cáci religia crestina nu este o religie comodá. A fi crestin, inseamná a fi gata de jertfá in orice moment, printre altele sá adapi pe insetosat atunci cand ii este lui sete, iar nu tie".

Mircea Eliade ("Intre Tomis si Ravenna") invitá pe scriitori "sá valorifice destárarea, considerand-o ca o grea si lungá increcare initiaticá, menitá sá ne purifice si sá ne transforme". In special ii indeamna pe poeti (cum o face dealtfel si V. Horia, in actualul numár din ROMANIA) sa NU se lamenteze numai, ca Ovidiu, ci sá-si proecteze dorul in "cerurile inalte, ingeresti ale lui Dante".

Preotul Alexandru Mircea continuá o polemica politicoasá cu D. C. Amzár, in jurul "Micului Catehism" publicat de gánditorul ortodox. Frumos articolul dlui Herescu, interesante notele Párintelui Popan si-a dlui I. V. Emilian, dar, pentru Dumnezeu, nu ne tálati tainul nostru mensual de prozá racoveneaná! Vrem articole, vrem comentarii, vrem mai ales note si notule de George Racoveanu, nu atáta pentru celace spune, ci pentru CUM spune.

*

ANALELE POLITICE Nr. 1

Redactate in intregime de dl Pamfil Seicaru, cu verva, cu spiritul caustic, dar mai ales cu inalta pasiune pentru documente ce caracterizeaza pe fostul director al CURENTULUI.

★

Biblioteca din Freiburg ne-a trimis ultimele sale trei lucrári:

1º "Micá Antologie Arománeascá" cu un important studiu introductiv datorit dlui Constantin Papanace.

2º "Colectia de Doine" de V. Alecsandri, editie de pribegie publicatá la implinirea a o sutá de ani dela aparitia originalului, de cátre dl Prof. I. C. Dimitriu.

3º "Cresterea colectiunilor Bibliotecei" pe lunile Iulie-Decembrie 1952.

*

O admirabilá si utilá operá a sávársit distinsul intelectual care este dl prof. univ. Aurel Rauta din Salamanca, Spania, traducánd si publicánd in excelente conditiuni, schitele lui Caragiale.

*

"La lotacisation dans les Verbes Roumains" se intitulează savanta lucrare a dlui prof. univ. Sever Pop, din Louvain, Belgia.

TRIBUNA LIBERA

B. si Pogoneanu T. R.? Facem o cotcárie: alcátuim micul nostru comitet ca la bridge. Proclamándune unici factori nationali subjugati, obtinem dela prostii de Americani zecile de mii de dollari cuvenite României, spre a putea resista dacá nu in munti, cel putin pe Broadway.

Ne place sá credem cá Americanii cunosc sarlataniile patriotice, fiindcá vor fi avánd si dánsii falitii lor. Cát despre Románi ofensati in atátea ránduri de aventurierii tuturor circumstantelor, le mai soptesc odatá acestora printre dintii scrásniti, cu riscul de a-l parodia pe Victor Eftimiu: "Jos ghiara depe tricolor!"

Washington, 26 Mai 1952.

ILIE GEORGESCU

Dr. Chirila Ciuntu
1334, Pierre Ave
Windsor, Ont.
Canada